

Baluard de Sitges

S E T M A N A R I

MCML-XXIV (1.ª època) ☉ Redacció i Administració: Santiago Rossinyol, 6 ☉ 17 de Maig 1936 ☉ N.º 1454

Ço que diu la premsa

Reiteración a Rusiñol

Por José Francés

Nuevamente he sentido ese afable goce de adentrarme en el plural sortilegio de luz, de mar y de serenidad, que significa Sitges.

Y nuevamente—por una misteriosa supervivencia que sería inútil pedir explicación de ella a los torpes juegos de los espiritistas de aluvión—ha ido conmigo el buen guía, el animador de siempre, con sus barbas grises, su chámbergo negro, sus manos agarrotadas y sus risas libres.

No eran, en verdad, los seres dilectos y vivientes que conmigo sentían otra vez el sortilegio, los únicos que seguían las calles estrechas o se acordaban sobre ese minúsculo balcón de hierro del Cau a contemplar el hervor fresco y sonoro de la mar cuna de leyendas.

Estaba también Santiago Rusiñol.

Aun, ahora, que Sitges ofrece como rasgo esencial las siluetas cosmopolitas, las costumbres ultracivilizadas y que ha estirado hacia el límite el brazo rico por los joyeles de sus construcciones del Paseo Marítimo, se piensa que sin Rusiñol nada de esto habría sido posible.

Sitges tiene acostumbrada a la Cataluña renaciente a un repetido esfuerzo estético. Es como una tensa voluntad de belleza transmitida y consustancial a todas las actividades de este pueblo ejemplar.

No son de hoy los elogios esparcidos en diferentes ocasiones por este afán de sentirse vivir de un modo armonioso y noble que conmueve a todos los habitantes de la vieja Subur.

Desde los pescadores y los agrícolas, a los burgueses que saborean la dulcedumbre de su clima y a los artistas que interpretan la sugestión plástica de sus motivos, a todos ellos anima como un gozo sereno, como un regodeo sin prisa; va de unos a otros el ansia de superación en la tarea, de persistencia en el hechizo mediterráneo, de un sentido cada vez más

claro, alto y vibrante, en el concepto y vibración unánimes hacia un propósito de distinguirse por lo que no suele preocupar a otras urbes españolas: la elegancia espiritual expresada en sencillos prodigios.

Hace 25 años visité por primera vez Sitges. No era, naturalmente todavía este rincón atractivo por igual para los afortunados y para los soñadores. Sólo de estos últimos se formaba el elemento foráneo y a todos capitaneaba el fundador del «Cau Ferrat».

No existía aún la arrogancia artística del «Mar i Cel». Lo que había de ser este Paseo Marítimo de ahora—rival con ventaja de sus similares de la cornisa francesa—no tenía entonces sino un aspecto de playa selvática y solitaria; no contaba Sitges entre los grandes faros del turismo universal. Y, sin embargo, ya se había erigido entre las palmeras de su Rambla la estutua del Greco; se habían paseado procesionalmente por las calles típicas dos admirables cuadros del gran pintor cretense; Miss Fuller había danzado a la orilla del mar en una noche digna del auditorio de artistas y de escritores que la eligieron para tal emoción y desde las residencias señoriales, edificadas al otro lado del pueblo, empezaba ya un lírico éxodo hacia las olas tranquilas que luego tendría el valor y el ejemplo de una residencia extática.

Y, sobre todo, se había cumplido ya la gran lección espiritual del Cau Ferrat. No solamente es necesario acudir a las colecciones del Cau Ferrat cuando se quiera estudiar con pleno conocimiento de causa dos artes tan características de Cataluña como las de hacer florecer el hierro y dar formas transparentes a la luz en los vidrios, sino también que nadie puede hablar de cómo se formó el renacimiento novecentista de la pintura catalana sin atender a los antecedentes atesorados por Rusiñol en su retiro deleitoso.

Y lo que daba precisamente virtualidad eficaz, que el tiempo ha consolidado de manera perdurable, a ése Museo, es que se creó por el voluntario ímpetu, la independencia inteligente y el gusto sensible de un solo artista.

No le hicieron falta el intrusismo de arqueólogos y otros teorizantes que, salvo honrosas excepciones, no son ni más ni menos que parasitarias enredaderas nutridas del polvo de las ruinas.

El Cau Ferrat era como un cuadro más, como un libro más, como una charla más, de aquel gran creador de párrafos, colores y palabras.

Por eso tenía —y haga Dios que se le respete siempre— una traza abohemiada y un penacho lírico.

Estar en él, oír aquella pequeñita caricia de la fuente interior, contemplar quietos contra la pared los aldabones y llamadores que manos de otros siglos hicieron sonar en puertas de templos y palacios, revivir imaginativamente a través de los primeros Casas, de los primeros Picasos, de los lienzos de figura rusiñolescos, aquel puro noviazgo de los artistas catalanes con París —que luego había de transformarse en «collages» no tan puros, o en matrimonios de conveniencia— era un deleite que se gustaba recordar lejos de Cataluña por como estaba todo él ungido de sincera espontaneidad.

Luego vinieron días un poco amargos para Rusiñol.

Se superó en proporciones, en ímpetu arquitectónico, en invasora suntuosidad suntuaria lo que el Cau Ferrat había iniciado.

Y, simultáneamente, Sitges, sin desdeñar sus azules de pescador, sus grises de agrícola, sin repudiar su caserío encalado al pie del cual corre el reguerito «blau» de una pincelada —emblema heráldico de su mar— se engalanaba de señorío limpio, de optimistas y felices juvenilas, se holgaba con fiestas mundanas y surgían las primeras Villas, con un empaque gracioso y tradicional, que es lástima se haya quebrado en estos últimos tiempos por ciertas postizas adulaciones a normas arquitectónicas de las que sólo risa y desdén inspiran fuera de España.

No obstante, Sitges se daba cuenta de lo que debía a Rusiñol.

Lo creado en oposición, un poquito fanfarrona —fuerza es decirlo— a su Cau Ferrat se deshacía y desperdigaba.

Como a un dios Términus, ofrendas florales y muchedumbres jóvenes exaltaban al viejo poeta de la testa y el arte románticos.

Llegó un día en que precisamente en aquel «Recó de la calma» — donde una noche estrellada y quieta de junio oí lamentarse a Rusiñol de la posible suerte de su pequeño museo bajo el abrigo del gran almacén de joyas artísticas, traídas a Sitges a fuerza de millones— se alzó, en homenaje al artista, su efígie escultórica.

Como son también sus libros y los libros que de él hablan los que habrán de constituir una sección especial y fundamental en la biblioteca pública de lo que fué «Mar i Cel».

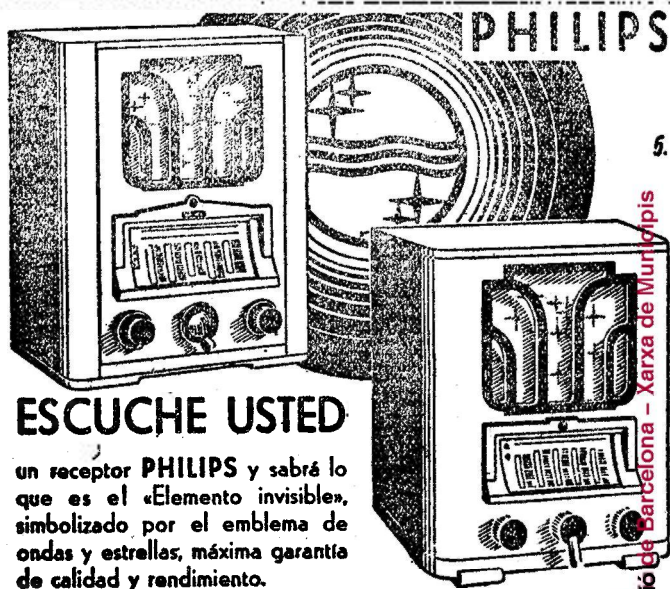
Los nuevos museos que se preparan en Sitges, la vida cosmopolita que, limitada al principio a la estación invernal, hace ahora del encantador pueblo

uno de los mayores atractivos veraniegos de la vida española, la laudable costumbre de ir formándose colecciones particulares de arte en algunas de las casas principales, el concepto de franca y sin codicia hospitalidad de los «sitgetans» son, ciertamente, motivos legítimos para la nombradía de este pueblo mediterráneo. Pero nada de esto habría sido posible sin el buen milagro de aquel nacimiento de un hogar estético hace cuarenta años, por obra y gracia de un espíritu artista.

En la parte más sonriente de Norte-América, allí donde el sol benigno y la naturaleza ubérrima han dado lugar al crecimiento y desarrollo de ciudades maravillosas y donde el sentido de la civilización más refinada atrae las gentes de todo el mundo, se conservan unas construcciones chiquitas, humildes, que han dado al entronque de la arquitectura hispánica de ayer en la americana de hoy el estilo inconfundible llamado misional.

Así en Sitges, el museo Cau Ferrat —pequeñito, selecto, depurado— es como la «Misión» de aquel gran conquistador de espíritus, de aquel animador de sueños, que todavía en una de estas tardes de mayo —y ojalá en otras muchas visitas futuras— me acompañó, en unión de unas personas dilectas, con sus barbas blancas, moteadas de tabaco, con su chambergo sobre la melena aborascada, con su andar renqueante y con su charla, a ratos burlona como los mejores párrafos de sus novelas satíricas, y a ratos melancólica como los mejores crepúsculos de sus «Jardines de España».

D' «El Noticiero Universal»

PHILIPS

ESCUCHE USTED

un receptor **PHILIPS** y sabrá lo que es el «Elemento invisible», simbolizado por el emblema de ondas y estrellas, máxima garantía de calidad y rendimiento.

REPRESENTANT A SITGES:

V . S a l e

Francesc Macià, 15

5. Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis

GLOSSA

Co que el temps no esborra

Certament que el temps tot ho esborra, per gros que sigui el greuge vers una persona, si de des de que hom l'ha rebut hi ha un espai de dies i d'anys prou considerable, amb els corresponents fets i circumstàncies que hagin creat aquella boirina subtil de l'oblit que es va fent densa, densa fins a esdevenir un mur que no deixà albirar l'ahir, per viva que sigui la imatge que hagués deixat en el cervell. L'odi i l'amor dinen que sovint venen a ésser una mateixa cosa, i potser sigui veritat, ja que mantes voltes un gran amor acaba en un gran odi, i a la inversa, un odi pot de sobte suavitzar-se i esdevenir admiració per a la persona que menyspreuàvem. Qui diu admiració diu condescendència, benevolença o bona amistat. Com desxifrar els atzars de la vida? Ço que avui és negre i fastigós no ho trobarem demà d'un blanc virginal i d'una sabor agradable?

El temps passa. Quantes vegades hem sentit a dir i àdhuc potser hem dit: oh, si els vells tornaven!, al constatar concòrdies i avinences entre homes i famílies que uns anys enrera estaven en completa enemistat! I s'han fet les paus sense una rectificació, sense un aclariment en les divergències que motivaven la discòrdia, cosa que ennobliria als contendents —què ennobleix tant com el perdó?—, sinò que la represa d'amistat o de tracte s'ha esdevingut per obra de la més casual de les coincidències, com si res hagués passat.

Paradoxes com aquesta justifiquen la dita de que el temps tot ho esborra, i res té d'objectar a això un temperament auster, ja que hom no fa més que obeir a una llei de la naturalesa mateixa. El que resulta ara frapant és quan el fet que distanciava una amistat era, lluny d'un antagonisme o antipatia, una actuació immoral sancionada i posada en evidència davant l'opinió pública, i que després d'uns llargs anys, ultra oblidar l'enemistat del greuge, es pretengui donar per no exercida la sanció atorgant un premi a aquella mala gestió, combatuda en bona llei en sorolloses i memorables campanyes i refrendades victòries... En aquest cas no serà el temps que ho esborri. El temps condonarà l'enemistat i ens farà indulgents, però no pot obligar a un desgreuge vexatori.

Una cosa hi ha, es veu, que és invulnerable al temps, és a dir, que no pot esborrar-ho. Es el mequivalisme estatjat en l'idiosincràcia de certs homes. Ja ho diuen els vells: geni i figura fins a la sepultura.

PARABOL

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

No els heu vistos brillar mai, aquests mots? Mai no han impresionat la vostra retina i han fet néixer en vosaltres el desig de poder-los contestar afirmativament? Eh sabeu tal vegada el nom, però no tota la seva història i tot el seu contingut. Veieu aquest infant que us els adreça amb un espurneig als ulls d'intel·ligència i d'alegria? Penseu-hi uns moments en el que vol dir protegir l'ensenyament català. De totes les facetes del patriotisme crec que és la que té una fulgència més viva, una fulgència més pura.

Deia Bofill i Mates, l'orador màxim: «Jo en parlar del problema de la llengua, en pensar que àdhuc homes de bona fe voldrien llevar-nos la nostra llengua i el nostre esperit, per a fer-me'n càrrec he d'acudir a una imatge, a un grec—mestres en imatges—. Em sembla recordar la figura d'Edip el rei qui sota la grapa del destí plora els seus infortunis i en veure, en sentir el mal fet que pesa sobre ell, s'arrenca els ulls, i el veig córrer a les palpentes com un orat, regalimant-li la sang per la faç venerable i tancant-li la túnica puríssima. I en aquesta imatge veig la imatge del poble català, no sense ulls, però sense ànima havent perdut el que és el patrimoni més gran d'un poble: la Llengua». Fins ací el nostre orador poeta, el més pulcre, el més elegant, el més vigorós: el nostre Ciceró.

I en aquesta tasca de recobriment del nostre patrimoni més gran, l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana és la que hi ha treballat i hi treballa amb més continuïtat i amb més eficiència. Tota l'obra de la Protectora gira a l'entorn de la Llengua Catalana: Concursos, Cursets, Editorial, Comitè pro Catalanització, Escoles... Es que la Llengua és l'expressió de la Pàtria. Veieu sinò el que diu el successor de Francesc Eiximenis en la Seu d'Elna, el restaurador del Monestir del Canigó, el de la Mitra daurada i el del bàcul florit, que diria Ventura Gassol, el Patriarca de la terra catalana del Rosselló, que tant i tant ha fet, diu ell mateix, a honor de la terra, de la raça, i de la Llengua Catalana, Monsenyor Juli Carsetade al cel sigui: La terra i la raça, diu, són unides inseparablement i de llur unió va néixer la llengua després d'una gestació de vegades secular. Intentar d'aniquilar un dels tres termes d'aqueixa trinitat: la mare-terra, la raça o la llengua seria una obra impia i a més quimèrica. Veieu sinò quina va ésser l'espurna que abrandà el foc de la Renaixença. Carles Aribau per a cantar la glòria del seu patró, recorda la bellesa

de la seva llengua: «Oh llengua a mos sentits més dolça que la mel».

Es que una nova literatura catalana com la del segle XIX, diu García Silvestre, no es compren sense un gran amor i un gran entusiasme en els escriptors pel conreu de la nostra parla. Es la que mantingué el foc sagrat que va fer possible la Renaixença. L'etern foc de la Pàtria, diu Torres i Bages, el Bisbe, com brasa després de bufada la cendra torna a espargir la calor mai no apagada. Es l'esperit de Catalunya i si l'esperit viu, afirma el nostre Patriarca, tindrem Pàtria, si mor, morirà ella mateixa. I per fi fiveu-vos en aquest fragment de Rovira i Virgili: «La força de la Llengua propia—força profunda, subtil, constant i perenne—donà personalitat a Catalunya a través de la seva història i al llarg de la renglera dels prínceps i monarques del Casal de Barcelona. Les millors glòries de la Catalunya nacional i de la Catalunya imperial resplendiren amb la gran claror del foc espiritual de la llengua».

Es per això que jo crec que el patriotisme més eficient és el de la Protectora. Laborar pel recobriment ple de la nostra ànima nacional. Fer-la penetrar especialment a l'ànima dels nostres infants per mitjà de la creació i subvenció d'Escoles, del llibre de text senzill i bell, elegant.

Si des de la seva infantesa ja veuen honorada com cal la seva parla, en el moment en què les impressions resten més fortament gravades. Si arreu veuen la nostra senyera espiritual gomflats el seus plecs de seda d'un vent de glòria, digueu-me si aquesta no és així ras i curt l'obra patriòtica? Digueu-me amb quina convicció no treballaran per Catalunya aquests infants en la seva joventut i en la seva maduresa. El que es té en néixer no es deixa en créixer, resa un aforisme nostre. Un sentiment vague, un amor per la terra ja el tindrien perquè el mateix terror l'encomana. Però entre les imposicions foranes i el sentiment nostre, si la raó no hi ajuda es crea un estat de consciència confusionari. El sentiment és roentor. La convicció és el ferro. El sentiment roentor pot servir en un moment donat en un moment d'heroisme. Però

Francesc Mirabent

JARDINER FLORICULTOR

Vivers: Carretera del Vinyet. Despatx: S. Francesc, 27

Construcció de Jardins

pressupostos i abonaments per a la seva conservació.

Per a comoditat dels seus clients i del públic en general, ha establert una tenda, la primera a Sitges en el seu gènere, al

Carrer de Sant Francesc, 27

on hi trobaran bon assortiment de plantes, flors i tota classe d'articles del seu ram.

Hostal de la Gavina

S'AGARÓ

LA CIUTAT JARDÍ DE LA COSTA BRAVA

Obert tot l'any - Lloc ideal de turisme

Direcció MANUEL MONELL: Telèfon 23

el sentiment fruit d'una convicció és persistent, constant, tenaç. Es un sentiment no solament amb ardor sinó amb llum de la raó que veu el camí en una transparència d'aire primaveral. No és aquella ardència caliginosa d'estiu que emboira el camí. Es un abrandament serè que impulsa i encen el desig d'apostolat i fon tot obstacle que es posa al seu pas. Es fort perquè sap on va. Es persistent perquè sempre veu la fita blanca, tota argentada de claror d'estel metel·lica, que té lluïssors de fulla de cer platejada per la lluna i per més fosc que sigui el camí més fulgeix la seva plata.

ANTONI JAUME

(Acabarà)

J. Martínez Sardà

ODONTOLEG

VISITA DIARIA—Tardes, de 3 a 7
i a hores convingudes

Parellades, 12 - baixos. Telèfon 86

Martí Rios

Cirurgià - Callista

Visita els dijous (no festius)
de 9 a 2 de la tarda.

Serveis a domicili.

Dirigir-se a Jesús núm. 6.

Oh, la gran aurora
d'aquest dia d'or;
com se n'enamora
el meu tendre cor!

Avui veig el cel
fet de randes fines;
el sol, sense tel;
les aus, cristal·lines;

blancor d'assutzena
al Sant Sagrament,
calze refulgent
d'alada patena;

transparent blavor
als ulls de la mare,
i als llavis del pare
sorris de dolçor.

Oh, la gran aurora
d'aquest dia d'or!
Ja no res m'acora
en l'inclita hora!

Maria-Glòria Blanch i Mises

Diada de la meva Primera Comunió, celebrada a la Capella del Sagrat Cor del Col·legi «El Porvenir», (Sant Gervasi) 11 dia 12 Maig 1936.

BILLAR

Resultats del Campionat de Billar a l'Americana que es celebra a Sitges, obtinguts aquesta setmana:

Dimarts, dia 12. = «Prado», 300 caramboles. «Orient», 243. — Arbitrà J. Alemany, i la tacada màxima fou de 17 caramboles, aconseguida per B. Franco, de l'equip de l'«Orient». — Epnips: del «Prado», M. Pañella, Ll. Carbonell i A. Pañella. De l'«Orient», J. Martínez, J. Guiu i B. Franco.

Dijous, dia 14. = «Orfeó», 291 caramboles. «Retiro», 300. — Arbitrà J. Camps, i la tacada màxima fou de 15 caramboles, aconseguida per J. Almirall, de l'equip del «Retiro». — Equips: el del Retiro, format per J. Marcé, T. Solé i J. Almirall. El de l'Orfeó, per M. Garcia, J. Pascual i M. Franco.

Teresa Masip

Confecció de

Camises d'home i nen a mida
Parellades, 24.

El misteriós

Jimmy Samson

La secció de Teatre de la F. J. C. de C. el diumenge passat dia 3, representà a l'escenari del Patronat d'Acció Social, la comèdia de caire detectivesc i d'ambient nord-americà «El misteriós Jimmy Samson»; representació que al nostre judici tardarà molt de temps a esborrar-se de la memòria dels que hi assistiren; primerament, per l'acurada presentació amb que fou portada a cap i segon, i també la més remarcable, l'actuació dels artistes que es superaren a si mateixos i rivalitzaren entre ells per tal de portar l'obra a feliç terme.

Baltasar Ramon, jove de grans qualitats artístiques, es feu mereixedor de la major part d'ovacions que el nombrós públic que assistí a la representació, dedicà a tots els entreactes i més sorollosament encara al final de l'obra.

També cal remarcar l'actuació de Josep Company, un altre bon element amb que compta la secció de Teatre de la F. J. C. de C. a qui li assignaren el paper de detectiu que a desgrat d'ésser d'una volun-

tat de ferro en quan es tracta del seu deure, quan Jimmy Samson s'entrega a ell per tat de salvar el nebot d'un ministre, no veu en això sinó un generós sacrifici, i el deixa lliure sota la promesa que li fa Samson de no obrir illegalment cap més caixa de cabals.

Al finalitzar aquesta petita explanació encoratgem als components de la dita secció de Teatre a que tirin avant en el seu afany de donar a conèixer al poble de Sitges les delícies que enclou en el fons aquest ramal de l'Art en el qual es poden desenrotllar desde l'escena més tràgica fins a la més humorística i que porta per nom Teatre.

NELLYE

Noticiari

Clarís

Novament en vigència l'Estatut i represa la vida dels Parlament Català, tornarà a aparèixer el setmanari CLARIS que una difusió ben assenyada va assolir durant la discussió de l'Estatut a les Constituents.

En la seva reaparició, CLARIS serà un «comentari a la vida nacional». Redactat com en la primera etapa

Viatges Marsans, S. A.

Rambla Canaletes, 2 i 4 - BARCELONA

Bitllets de ferrocarrils

Quilomètrics i bitllets combinats

Passatges marítims i aeris

Serveis d'automòbil

Informes i pressupostos gratuïts

pel senyor F. Maspons i Anglassel; aquesta vegada amb alguns col·laboradors dels nuclis de joventuts que són els qui principalment han instat la seva reaparició.

Excursió a Caldes de Montbui i Montcada

Aquesta excursió col·lectiva, organitzada pel grup de la F. J. C. de la nostra vila, tindrà lloc diumenge vinent, dia 24.

Sortida del Baliard, a les 7,30, amb autocars. A les 8: esmorzar a la font del Bullidor, de Rubí. A les 9,30, arribada a Caldes, visita a la Sta. Magestat, ofici, i visita a la vila. A les 12, visita a la Torre Marimon, Escola d'Agricultura de la Generalitat i dinar. A les 15, 30, sortida per Montcada, on el nostre grup de teatre representarà «El Misteriós Jimmy Samson» i «La veu de la morta». A les 19,30, retorn.

Per inscripcions: Sr. Joan Conesa. Resten pocs seients.

Escacs

Ha acabat la primera volta del Campionat local d'Escacs del Prado, que s'ha vingut jugant amb força entusiasme. Va al davant Antoni Marcet, que ha assolit dos punts d'aventatge damunt del seu seguidor. En segon lloc va Josep Alminyana, en tercer Francesc Gramunt i quart Antoni Alminyana, que és qui l'any passat fou campió, el qual de no aconseguir més punts en la segona volta té perdut el títol, a desgrat de la bona forma en que encara es troba.

Per la Festa de Sant Joan

L'Administració de l'Hospital de Sant Joan Baptista, per tal de sufragar les despeses de la festa patronímica enguany fa també una rifa, els números de la qual es troben de venda en els principals establiments de la vila. De primer hom es disposava sortejar dos bonics objectes en dues sorts, però després s'hant anat rebent donatius d'altres objectes que constituiran cinc o sis sorts. A l'establiment «El Siglo» hi ha exposats alguns d'aquests bellíssims regals.

Primera Comunió

Diumenge passat la feren les nenes dels col·legis de Sitges, llevat del de la Mercè, que està fixada pel proper dijous, festa de l'Ascensió.

Foren en bon nombre enguany les nenes que s'acostaren per primera vegada a la Sagrada Taula, i l'acte va tenir la solemnitat de costum, tant al matí com a la tarda, que les noves combregants assistiren al temple, on els fou lliurat un recordatori de la feliç diada.

Els nens i nenes de la colònia de Vallcarca faran la Primera Comunió el proper diumenge dia 24. Sabem que seran molts els sitgetans que assistiran al solemne acte, del qual serà celebrant i farà la plàtica preparatòria el Rvnd. Sr. Rector Dr. Godayol. Els nens i nenes del catecisme, sota la direcció del Capellà de la colònia Rvnd. Gabriel Roca cantaran escollides composicions.

TALLERES SELFA
ELECTRO MECANICOS

Montados a la altura de los principales de la capital y dirigidos por personal competente.

Estación de engrase a presión

Carretera de Barcelona, frente a la Estación — Tel. 80 — SITGES

El nou Govern

Com ja deuen saber els nostres lectors, el passat diumenge fou elegit a Madrid el nou President de la República que ha de regir durant sis anys. No hi hagué més que un sol candidat, el senyor Azaña, que fou votat no sols per les esquerres sinó pels partits que figuren a la dreta com Lliga Catalana, agrari, els amics del senyor Portela, i a presència de la Ceda que votà en blanc. A conseqüència de l'elevació del senyor Manuel Azaña a la més alta magistratura de la República es produí la crisi ministerial que fou resolta desseguida amb un ministeri presidit pel senyor Casares Quiroga, del qual formen part dos ministres catalans, els senyors Joan Moles, ex-governador general de Catalunya i actual Alt Comissari d'Espanya al Marroc, i Lluí i Vallescà, Conseller

Religioses

FUNCIONS DE LA SETMANA

Dimarts, dia 19.—Durant la Missa de les 8, continuaran els Tretze Dimarts a Sant Antoni.

Dijous, dia 21.—Les Misses com els diumenges.—Tarda, a dos quarts de 4, Catecisme.—A les 5, sant Rosari i mes de Maria.

Divendres, dia 22.—Després del res del sant Rorari, començarà la Novena de l'Esperit Sant.

Dissabte, dia 23.—A les 4,30 de la tarda, Sabatina al Vinyet.

de Justícia i Dret del govern de la Generalitat.

Patronat d'Acció Social

Avui a les sis de la tarda es repetirà la vetllada a benefici de la Caixa Dotal amb la segona representació de la comèdia que tant èxit va obtenir el passat diumenge, «El collar de la Princesa». En un dels entreactes es sortejarà una nina molt bonica.

Noces

Dijous a la Capella de la Verge del Coure (Patronat), va tenir lloc l'enllaç matrimonial del jove amic Josep Marcet Tort amb la gentilíssima senyoreta Maria Vergés Fortea. El Sr. Rector Dr. Ramón Godayol beneí la parella i i pronuncià una adequada prèdica. Actuaren de padrins en religiosa e-crimònia per part del nuvi el seu cosí Lluís Marcet Castelló i per la núvia En Josep Masip i Mitjans.

Les noces foren festejades amb un bonx, on es els familiars i convidats feren vots per la venturança dels nuvis, que sortiren el mateix dia de viatge amb el propòsit de visitar Montserrat i algunes ciutats de la península.

Ens plau desitjar-los-hi tota mena de felicitats en el nou estat, alhora que l'enhorabona als pares i propers d'ambós.

Notícies Vàries

Avui a les 12 del matí tindrà lloc a la Piscina «Maria Teresa» un gran festival de natació a honor de la selecció d'Hongria, amb la participació dels famosos campions hongaresos, del Club Natació Barcelona, Canoe Club Madrid i el Club Natació Sitges.

Fotografia de Sitges - Barcelona - Tardor de l'any 1934

El Tribunal Contenciós Administratiu ha dictat Sentència en la reclamació formulada pel Sr. Bonaventura Julià contra l'acord d'aquest Ajuntament, declarant-lo cesant del càrrec d'Accessor Juridic, càrrec que obtingué de l'Ajuntament de la Dictadura. En la Sentència, per unanimitat es desestima el recurs, declarant ferm l'acord recorregut. Aquest afer ha estat molt comentat.

D'ençà d'aquest mes s'ha establert el descans dominical entre les farmàcies, de manera que sols n'hi haurà una d'oberta de des de les 8 del matí del diumenge a les 8 del dilluns.

Avui romandrà oberta la Farmàcia Ferret, del Cap de la Vila.

Es comença ja a notar moviment turístic, com a preludi de la vinent temporada estiuenca, que promet resultar molt brillant. Diàriament es veuen caravanes d'autobusos plens d'excursionistes, que visiten la nostra incomparable platja i el museu Cau Ferrat.

Correspon ésser nomenat Notari d'aquesta vila, en virtut del concurs anunciat, el senyor Josep G. Acha Gonzàlez, que exerceix actualment a Ondara (València).

Ens és comunicat per l'Alcaldia que durant els dies 19, 21 i 23 dels corrents i d'11 a una del matí, en un departament de la Casa de la Vila hi haurà un servei de vacunació contra la varola. Cal tenir present que és obligació que tot-hom estigui imunitzat de tan terrible malaltia.

La festa de Sant Isidre es celebrà com ja diguérem amb un ofici matinal, en el qual feu un bellíssim panegíric del Sant patró de la pagesia el Dr. Josep M.ª Camp Pvre., ex-vicari de la nostra vila. L'ofici fou molt concorregut.

La Parròquia de Sant Pere de les Puelles, de la capital ha dedicat un homenatge al seu digníssim Ecònom mossèn Lluís G. Montfort, tan ben-volgut a Sitges. Ens hi adherim.

Jardineria Moderna Garrofé i Artigas

Construcció de Jardins i abonaments especials de conservació

Projectes i pressupostos ○ Rams - Corones - Flors especials

VIVERS A TERRAMAR

Dipositaris dels acreditats insecticides «Anònima PUNT BLAU»

Establiment: Passeig a Vilanova, 6, Telèfon 105

COLMADO
FRUITERIA

AYMERICH

Carrer de Fermí Galán (abans Sant Pau)

Queviures fins.

Fruites del país i exòtiques.

TORMOS

RECADER Jesús, 47-Tel. 163X
DOS VIATGES DIÀRIS

A BARCELONA:

Transports - Aragó, 273. - Tel. 81899
Petxina, 6. - Telèfon 17622
Princesa, 11 (La Internacional)

Ahir al matí hi hagué vaga total de paletes en potesta de que en una obra del carrer Layret (abans Sant Damià) hi treballessin obrers de fora de la vila, raonant de que n'hi ha a Sitges sense feina. Aconseguiren que els forasters abandonessin el treball.

Durant el mes d'abril foren sacrificats a l'Escorxador mnicipal els següents caps de bestiar: boví, 62; llaner, 279; cabrum, 95 i porcí, 76. Total: 512.

Registre civil

Inscripcions efectuades
les dues darreres setmanes

MATRIMONIS = Josep Gil i Palaus amb Pilar Franc i Monsec. — Josep Marcet i Tort amb Maria Vergès i Fortea. — Vicens Guillot i Gustems amb Càndia Roca i Gimeno.

NEIXEMENTS = Victòria Villalba Navarro, filla de Geroni i Victòria. — Maria Rosa Rosell i Arnabat, filla de Teodor i Antònia. — Elisa Medialdea Martínez, filla de Domènec i Dolors.

DEFUNCIONS = Antoni Jacas i Marcé, 62 anys, solter. — Manuel Queda i Alarcón, 4 anys. — Rosa Comas Carreras, 56 anys, casada. — Joaquim Bellver, 64 anys, solter.

DANDY

Salons moderns
de Perruqueria

SENYORES, Sant Gaudenci, n.º 16
CAVALLERS, Sant Francesc, 26

Camiseria i Corbateria

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA

Gran assortit
CAMISES, CORBATES, MOLETORES
i tots els articles pertanyents al ram

La camiseria més econòmica
Especialitat en camises a mida

Baluard de Sitges

SETMANARI

SUBSCRIPCIO

Sitges, trimestre, 2 pts.

A fora, semestre 4'50 «

A Cuba, any 2 pesos or

Anuncis a preus con-
vencionals, segons el
número d'insercions.

Esqueles mortuòries
segons tarifa.

RECA DER

Antoni Bielsa

SITGES-BARCELONA

Dos viatges diaris

Es reben encàrrecs a Barcelona
Centre de Recaders, Petxina 4
i Claris, 66, Tel. 70456

A Sitges : Carrer Angel Vidal, 1.
Telèf. 22

Ràpida i economia
en 'els' encàrrecs.

Escumes de Sitges !

Escumes de Sitges !

Escumes de Sitges !

Creació de la confiteria LA ESTRELLA

Aquest deliciós *postre*, que és elogiat per
tothom qui el prova, es ven en capsos d'una
acurada i típica presentació al preu de

5 pessetes la capsa gran

3 » » » petita.

Una capsa d'Escumes és, per si sola, un
obsequi de bon record de Sitges.

Una capsa d'Escumes i una ampolla de Mal-
vasia és un obsequi complert.

Proveu les Escumes de Sitges

Propaguen aquestes Escumes de la Platja d'Or

Jaume Sanahuja Matas

RECADER
SITGES - BARCELONA

DOS VIATGES DIARIS

A BARCELONA : Aragó, 271 Cen-
tre de Recaders, Tel. 77208 i Arolas, 3
A SITGES : Jesús 8 bis, Telèfon 78

Joan Puig i Mestre, impressor

Santiago Rossinyol, 6 - SITGES

Carxa de Muntolips

Diputació de Barcelona

PHOSPHORRENAL
ROBERT
RECONSTITUENTE
Los Sres. Médicos lo
recetan en las tres formas:
GRANULAR · ELIXIR · INYECTABLE
LABORATORIO ROBERT · BARCELONA

